

Spm. nr. S 808

Til *forsvarsministeren* (27/2 85) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Hvad vil ud fra et forsvarsmæssigt synspunkt være nemmest at forsvare eller beskytte – herunder også mod terroristangreb – en fast forbindelse over Store Bælt eller færgefart med den brede vifte af ruter, vi kender i dag?«

Svar (5/3 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Spørgeren har den 29. juli 1982 stillet stort set det samme spørgsmål (nr. S 1047) til min forgænger.

Besvarelsen heraf, jfr. Folketingstidende 1981-82 sp. 9758-9759, finder jeg dækkende – også for nærværende spørgsmål.

Spm. nr. S 816

Til *boligministeren* (28/2 85) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren drage omsorg for, at der sker en ændring med hensyn til forældelsesfristen, når sager om byggesjusk behandles i voldgiftsretten?«

Begrundelse

Når sager om byggesjusk behandles i voldgiftsretten, løber forældelsesfristen automatisk videre, og man vil derfor kunne opleve, at forældelsesfristen indtræffer under sagens behandling, evt. fordi den ansvarlige for byggesjusket bevidst trækker forhandlingerne ud. I Holmstrup-byggeriet ved Århus synes det således oplagt, at det kooperative JME har benyttet sig af denne udvej for at slippe for at måtte betale for byggesjusket. Beboerne i byggeriet kan næppe betale for byggesjusket uden at blive udsat for så store huslejeforhøjelser, at det forekommer urimeligt. Det er derfor, der spørges, om der ikke kan gennemføres en ændring, således at det får opsættende virkning for forældelsesfristen, at der indledes forhandlinger ved voldgiftsretten.

Svar (6/3 85):

Boligministeren (Bollmann):

I den pågældende sag har voldgiftsretten for bygge- og anlægsvirksomhed statueret, at bygherrens fordring mod entreprenøren og de tekniske rådgivere er forældet efter 1908-loven om forældelse, idet der ikke inden 5 år fra forældelsesfristens påbegyndelse er foretaget sådanne retslige skridt som angivet i loven, der afbryder forældelsen.

Efter min opfattelse er der ikke grundlag for at ændre 1908-lovens forældelsessystem, et spørgsmål, der i øvrigt ville henhøre under justitsministeren. De nuværende regler tilskynder i rimelig grad parterne i erstatningsopgør og deres juridiske rådgivere til at være opmærksomme på forældelsesspørgsmålet og til eventuelt at træffe de fornødne retslige skridt til afbrydelse af fristen.

Det kan tilføjes, at skaderne i det konkrete tilfælde er opdaget fra 1 til 3 år efter byggeriets aflevering, hvorfor sagen støtter boligministeriets opfattelse af, at en 5 års ansvarsperiode for byggeriets parter både vil være rimelig og forsvarlig.

Spm. nr. S 821

Til *indenrigsministeren* (28/2 85) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Vil ministeren sikre, at der på steder med offentlig adgang indrettes specielle lokaler eller afdelinger for rygere?«

Begrundelse

Mange mennesker er generet af at opholde sig i rum med tobaksrøg, og det er vanskeligt at undgå, hvis man opholder sig på offentlige kontorer, i ventesale m.v.

I Norge og Sverige har man søgt at løse problemet ved at forbyde tobaksrygning på offentlige steder bortset fra specielle rum.

Et generelt forbud mod tobaksrygning på offentlige steder tror jeg ikke er realistisk. Men det må være muligt at opdele offentlige lokaler – enten ved rumadskillelse eller ved skiltning og ved at få rygerne til at acceptere en sådan adskillelse – således at ikke-rygere har mulighed for at opholde sig, hvor der ikke er tobaksrøg.

Svar (6/3 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):